

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที 27 เดือนมีนาคม พ.ศ.2551 หน้า 1 ต่อ 3

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ใด <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

แม่ไม่แพ้หนังสือปลอม 'อ่านไม่ออก' 'เด็กไทย' ยังน่าห่วง!

หลังมีจดหมายถึงรายการทีวีสนทนาประสาสมัครที่จัดโดย สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับเรื่อง เด็กนักเรียนในโรงเรียนสังกัด กทม. "อ่านหนังสือไม่ออก" ทางรองผู้ว่าฯ กทม. พุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ก็ออกมาชี้แจงแถลงไขอย่างนั้นอย่างนี้ ทำนองว่า คุณภาพการอ่านของเด็กนั้นที่จริงดีขึ้นกว่าเมื่อ 4 ปีก่อน...

แต่ก็ยอมรับว่ามีเด็กบางส่วน "อ่านหนังสือไม่คล่อง"

กับเรื่องนี้...ที่จริงมิใช่มีปัญหาแค่ในเขตกรุงเทพฯ ว่ากัน在全国ทั่วประเทศ เด็กไทยอ่านหนังสือไม่ออก อ่านหนังสือไม่คล่อง หรือ "อ่านหนังสือไม่แตก" ถือเป็นปัญหาสำคัญที่ไม่อาจมองข้าม

ย้อนไปดูผลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เมื่อปี 2548 พบว่าประเทศไทยมีผู้ไม่อ่านหนังสือถึง 22.4 ล้านคน หรือเกือบ 40% ของประชากรทั้งประเทศ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ อาทิ ชอบดูทีวี หรือฟังวิทยุ หรือไม่ชอบ หรือไม่สนใจ โดยสถิติคนไทยอ่านหนังสือเฉลี่ยปีละ 2 เล่มเท่านั้น ขณะที่คนสิงคโปร์อ่านปีละ 40-50 เล่ม คนเวียดนามอ่านปีละ 60 เล่มซึ่งมากกว่าคนอเมริกันที่อ่านปีละ 50 เล่ม และที่น่าตกใจ-น่าเป็นห่วงยิ่งขึ้นก็คือเมื่อดูจากตัวเลขการอ่านหนังสือเป็นบรรทัดแล้ว คนไทยอ่านหนังสือเฉลี่ยแคว้นละ 6 บรรทัด

จุดนี้ก็อาจสะท้อนถึงกรณีเด็กอ่านหนังสือไม่ออกด้วย ??

ทั้งนี้ ยกตัวอย่างที่ อ.บ่อเกลือ จ.น่าน ที่ผ่านมาก็มีปัญหาเด็กนักเรียนอ่านหนังสือและเขียนหนังสือไม่ได้-ไม่คล่อง เช่นโรงเรียนบ้านนาคอก ซึ่งสอนนักเรียนระดับอนุบาล-ประถมศึกษาปีที่ 6

**นักเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาอ่านหนังสือไม่
ออก-เขียนหนังสือไม่ได้ ข้าบางคนยังเป็นเด็ก
บกพร่องทางการเรียนรู้ด้วย**

**จากเนื้อหาบางส่วนในบทความเรื่อง “โครงการ
นำร่องห้องสมุด โรงเรียนในพื้นที่ทุรกันดาร” ของ
ผศ.นงนารถ ชัยรัตน์ ก็ระบุว่า...จากการที่ผู้บริหาร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ได้
เดินทางไป จ.น่านระหว่างวันที่ 26-28 พ.ย.
2550 เพื่อเยี่ยมเยียนนิสิตในโครงการสนับสนุน
ครูโรงเรียน พบว่าปัญหาที่คล้ายคลึงกันในหลาย
โรงเรียนคือ นักเรียนไม่สามารถอ่านหนังสือออก
ได้ตามวัยของนักเรียน**

อดุลย์ จิณะชิต ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาคอก อ.
บ่อเกลือ จ.น่าน บอกว่า...สาเหตุที่เด็กนักเรียนอ่าน
ไม่ออก-เขียนไม่ได้ตามวัยนั้น มาจากหลายสาเหตุ
อาทิ จากครอบครัวที่พ่อแม่ไม่ได้เป็นต้นแบบในการ
เรียน, จากการที่ครูมีจำนวนน้อยกว่าเด็ก, จากการที่
เด็กขาดสารอาหารไอโอดีนทำให้เป็นโรคคอพอก
และยังเป็นโรคพยาธิ อันเกิดจากสุขลักษณะนิสัยที่ผิด
นอกจากนี้ ยังมีเด็กแอลดีอีกด้วย โดยบางคนรุนแรง
เกือบถึงขั้นปัญญาอ่อน

ที่น่าสังเกตและเป็นปัญหามากก็คือ ทุกโรงเรียนใน
พื้นที่ อ.บ่อเกลือ จะมีเด็กแอลดี-เด็กที่มีความ
บกพร่องทางการเรียนรู้ อยู่แทบทุกโรงเรียน อาทิ
โรงเรียนบ้านนาคอก โรงเรียนบ้านนาคอกสาขานาง

“เด็กพวกนี้จะสมาธิสั้น รักรู้ช้า ครูต้องย่ำคิดย่ำทำ ซึ่ง
ทางครูจะไปบังคับเด็กให้เรียนนานมากก็ไม่ได้ เพราะ
เด็กจะไม่มาโรงเรียนเลย ซึ่งขณะนี้ก็พยายามแก้ไข
ด้วยการจัดโครงการ ทูมตรง วางทุกอย่าง อ่านทุกคน
ขอความร่วมมือครู ผู้ปกครอง และคนในหมู่บ้าน ให้
ช่วยเหลือตรวจสอบการอ่านออกเสียงของเด็กวันละ
อย่างน้อย 10-15 นาที”... ผู้อำนวยการโรงเรียน
บ้านนาคอกกล่าว

**ด้าน ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ ผู้อำนวยการโครงการ
จัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้ที่มีความสามารถ
พิเศษและเด็กที่มีความสามารถพิเศษแห่งชาติ
มศว บอกว่า... อีกสาเหตุของการไม่ชอบอ่าน
หนังสือ อ่านน้อย อ่านไม่ออก อ่านไม่แตก หรือ
เขียนหนังสือไม่ได้ คือส่วนหนึ่งเป็นเด็กแอลดี
(Learning Disability) ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับเด็ก
ออทิสติก, บกพร่องทางสติปัญญา, บกพร่องทาง
สายตา, บกพร่องทางการได้ยิน ฯลฯ**

เด็กกลุ่มนี้ไม่ใช่เด็กปัญญาอ่อน ไอคิวปกติ แต่

บกพร่องอยู่ 2 เรื่องคือการอ่าน-เขียน และ
คณิตศาสตร์ ซึ่ง 80% จะอ่านตะกุกตะกัก อ่านข้ามคำ
อ่านจับใจความไม่ได้ พบมากในเด็ก ป.2-ป.4

“เมื่อก่อนเราไม่เข้าใจ คิดว่าเด็กซ้เกียจ สมาธิสั้น ไม่
ใส่ใจการเรียน จึงไม่ได้สังเกต เมื่อเวลาผ่านไปจนเข้า
ชั้นมัธยมฯแล้ว เพิ่งจะมารู้ว่าเด็กยังอ่านหนังสือไม่ได้
เลย ซึ่งการอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียน ดังนั้น เมื่อ
เรียนอะไรก็จะเรียนไม่รู้เรื่อง แม้จะพยายามเคี่ยวเข็ญ
มากก็ตาม และส่งผลให้หนีเรียน ขาดเรียน เพราะ
เรียนไม่รู้เรื่อง” ...ดร.กุลยา กล่าว

พร้อมทั้งบอกด้วยว่า... มีเด็กแอลดีอยู่ประมาณ 5-
10% ของประชากรในวัยเรียนทั่วโลก และ 80% จะมี
ความบกพร่องเรื่องการอ่าน โดยอาจจะมาจากสาเหตุ
หลัก ๆ เช่น จากการศึกษาที่ไม่สนใจสังเกตการณ์การ
เรียนของลูก จากการศึกษาที่เน้นการใช้สื่อ
ใหม่อย่าง วิดีโอ คอมพิวเตอร์ มากเกินไป รวมถึงจาก
การอ่านในใจก็อาจจะกลายเป็นสาเหตุให้อ่านหนังสือ
ตะกุกตะกักได้ เวลาต้องออกเสียง

กับปัญหาในเรื่องนี้ ครูก็ต้องทำงานหนักมากขึ้น
อย่างไรก็ดี ปัญหานี้เป็นปัญหาที่ทั้งสถาบันครอบครัว
สถาบันการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ต้องช่วยกันแก้ไข
ซึ่งเด็กไทยยุคปัจจุบันโดยทั่วไปก็ไม่ค่อยชอบอ่าน
หนังสืออยู่แล้ว อีกทั้งยังมีกลุ่มเด็กแอลดีอีก ปัญหา
“เด็กไทยอ่านหนังสือไม่ออก-ไม่คล่อง” ก็ยิ่งน่าเป็น
ห่วงมากขึ้น

ขนาดเด็กในพื้นที่กรุงเทพฯเมืองหลวงก็ยังมีปัญหานี้
แล้วเด็กในต่างจังหวัดห่างไกลจะ...จะขนาดไหน ??

“อ่านไม่ออก-อ่านไม่คล่อง” เด็กไทยยังน่าห่วง !!!!.